

شماره ۱۲۵، زمستان ۱۳۹۸

صص: ۵۸-۴۱

ارزیابی ژنتیکی جفت‌ماندگی و متیرت و شناسایی عوامل خطر مرتبط با بروز آنها

در سه زایش نخست گاوها هلشتاین ایران

عبدالله رضاقلی وند لاهرود

دانشجوی دکتری، گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.

محمد مرادی شهربابک (نویسنده مسئول)

استاد، گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.

حسین مرادی شهربابک

استادیار، گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.

مرتضی ستائی مختاری

استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه جیرفت، کرمان، ایران.

تاریخ دریافت: آبان ۱۳۹۷ تاریخ پذیرش: دی ۱۳۹۷

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۱۶۱۲۶۴۲

Email: moradim@ut.ac.ir

چکیده

هدف از پژوهش کنونی برآورد وراثت پذیری‌ها، همبستگی‌های ژنتیکی، فنتیپی و محیطی و نیز شناسایی عوامل خطر مرتبط با بروز جفت‌ماندگی و متیرت در سه زایش نخست گاوها هلشتاین بود. در این پژوهش از داده‌های گاو شیری نژاد هلشتاین استفاده شد که طی سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۶ در ۱۷ گله بزرگ جمع آوری شده بودند. داده‌ها در شکم‌های اول، دوم و سوم زایش به ترتیب مربوط به ۶۳۰۳۹، ۴۶۲۶۵ و ۳۰۰۳۱ رأس گاو بودند. برای ارزیابی ژنتیکی از تجزیه و تحلیل چند صفتی تحت مدل آستانه‌ای استفاده شد. برای شناسایی عوامل خطر مرتبط با بروز متیرت و جفت‌ماندگی از مدل رگرسیون لجستیک چند متغیره استفاده شد. در بین عوامل خطر بررسی شده مرتبط با بروز جفت‌ماندگی و متیرت، به ترتیب مرده‌زایی و جفت‌ماندگی بیشترین تأثیر را بر بروز این بیماری‌ها داشتند. میانگین‌های پسین وراثت پذیری جفت‌ماندگی در زایش اول، دوم و سوم به ترتیب ۰/۰۶، ۰/۰۳ و ۰/۰۵ و متیرت به ترتیب ۰/۰۳، ۰/۰۲ و ۰/۰۰ به دست آمدند. میانگین‌های پسین همبستگی ژنتیکی بین زایش‌های مختلف برای جفت‌ماندگی (۰/۰۴۱ تا ۰/۰۷۳) و متیرت (۰/۰۰۹ تا ۰/۰۳۴) متوسط رو به بالا به دست آمدند. با توجه به همبستگی‌های ژنتیکی و فنتیپی کمتر از واحد بین جفت‌ماندگی و نیز بین متیرت در سه زایش نخست، می‌توان نتیجه گرفت که متیرت و جفت‌ماندگی در این زایش‌های گاوها هلشتاین ایران صفات مختلفی هستند و هنگام ارزیابی ژنتیکی این صفات در گاوها هلشتاین ایران اطلاعات هر شکم زایش باید به عنوان صفات مجازی در نظر گرفته شوند.

واژه‌های کلیدی: رویکرد بیزی، صفات سلامت، عوامل خطر رگرسیون لجستیک

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 125 pp: 41-58

Genetic evaluation of retained placenta and metritis and identification of risk factors associated with these traits in the first three parities of Iranian Holstein cows

By: Abdollah Rezagholivand Lahrud¹, Mohammad Moradi Shahrabak^{2*}, Hossien Moradi Shahrabak³, Morteza Sattaei Mokhtari⁴

1. PhD. Student, Department of Animal Sciences, University College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

2. Professor, Department of Animal Sciences, University College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

3. Assistant Professor, Department of Animal Sciences, University College of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

4. Assistant Professor, Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, University of Jiroft, Jiroft, Iran.

Received: November 2018

Accepted: January 2019

The objectives of this study were to estimate heritability and genetic, environmental and phenotypic correlations between retained placenta (RP) and metritis (MET) and also identification of risk factors associated with these traits in the first three parities of Iranian Holsteins. In the present investigation, data on RP and MET in Holstein dairy cows which were collected from 2008 to 2017 in 17 large dairy herds were used. Data across the first, second and third parities included records on 63039, 46265 and 30031 cows, respectively. A multivariate analysis under threshold models was considered for genetics evaluation. Multivariate Logistic regression models were used to identify the risk factors associated with MET and RP. The most important risk factor associated with RP and MET were stillbirth and Retained Placenta, respectively. Posterior means for heritability of RP were 0.06, 0.03, and 0.05 and those of MET were 0.03, 0.2, and 0.03 in the first, second, and third parity, respectively. Posterior means of genetic correlations across parities were moderate to high for RP (0.41-0.73) and MET (0.34-0.9). Genetic and phenotypic correlations between RP and / or between MET across the parities were lower than unity which implying RP and/or MET may be considered as distinct traits in different parities which is required to be considered in genetic evaluation of these traits in the Iranian Holstein cows.

Key words: Bayesian approach, health traits, risk factors Logistic regression.

مقدمه

گزارش نمودند با بروز جفت‌ماندگی در گاوها بی‌با چند شکم زایش، تولید شیر تا ۶/۶ کیلوگرم در روز کاهش می‌یابد، در حالی که در گاوها شکم اول تولید شیر به طور معنی‌داری کاهش نمی‌یابد. Fourichon و همکاران (۲۰۰۰) گزارش کردند باروری در گاوها مبتلا به جفت‌ماندگی نسبت به گاوها سالم حدود ۱۵ درصد کاهش می‌یابد. کاهش تولید شیر به علت بروز متیریت طی یک دوره شیردهی، به طور متوسط ۳۰۰ لیتر بر آورده شده است (Sheldon و همکاران، ۲۰۰۸). علاوه بر این، زیان‌های اقتصادی ناشی از وقوع جفت‌ماندگی و متیریت شامل هزینه‌های درمان، دورریزی شیر، افزایش نرخ حذف و وقوع سایر

دلایل اقتصادی، نگرانی‌های مرتبط با آسایش حیوان و افزایش تقاضای مصرف کنندگان برای تولیدات سالم و طبیعی سبب توجه بیشتری به بهبود ژنتیکی صفات عملکردی مانند باروری و سلامت شده است (Koeck، ۲۰۱۰). بیماری‌ها عمده‌تاً از سه راه کاهش کارایی تولیدمی‌لی، کاهش طول عمر تولیدی (به عنوان مثال از طریق افزایش خطر حذف) و کاهش تولید شیر باعث کاهش بهره‌وری در پرورش گاوها شیری می‌شوند (Hossein-Zadeh، ۲۰۱۳). جفت‌ماندگی و متیریت از جمله بیماری‌های شایعی هستند که بروز آنها بر عملکرد گاوها شیری تأثیر سوء می‌گذارد (Dubuc و همکاران، ۲۰۰۰) و Fourichon (۲۰۱۱).

- های زایش اول تا سوم گاوهاي قرمز نروژی در دامنه بین ۰/۶ تا ۰/۹۲ گزارش کردند. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که ناهنجارهای تولیدمثی ممکن است در شکم‌های مختلف زایش به لحاظ ژنتیکی صفاتی متفاوت باشند. همبستگی ژنتیکی بین جفت-ماندگی و متیریت در گاوهاي زایش اول، دوم و سوم هلشتاین ایران به ترتیب ۰/۰۸، ۰/۰۳ و ۰/۰۱ - گزارش شد (Hosseini et al., ۲۰۱۱b). بنابراین، هدف از پژوهش کنونی شناسایی عوامل خطر مرتبط با بروز جفت‌ماندگی و متیریت در سه شکم زایش نخست گاوهاي هلشتاین ایران و برآورده راث پذیری و همبستگی ژنتیکی و فتوتیپی بین آنها می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در پژوهش کنونی از داده‌های مربوط به بروز متیریت و جفت-ماندگی در زایش‌های اول، دوم و سوم به ترتیب ۴۶۲۶۵، ۶۳۰۳۹ و ۳۰۰۳۱ رأس گاو شیری نژاد هلشتاین، که طی سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۶ در ۱۷ گله بزرگ جمع‌آوری شده بودند، برای شناسایی عوامل خطر مرتبط و تجزیه و تحلیل ژنتیکی این صفات استفاده شد. دامنه سن زایش برای گاوها در شکم اول، دوم و سوم به ترتیب بین ۲۰ تا ۴۰، ۳۲ تا ۵۰ و ۴۴ تا ۶۲ ماه در نظر گرفته شد. در هر سه شکم زایش، صفت به صورت یک متغیر دوتائی (بروز و عدم بروز بیماری) تعریف شد. بروز و یا عدم بروز جفت‌ماندگی و متیریت در ۳۰ روز نخست پس از زایش، در نظر گرفته شد (Dhakal et al., ۲۰۱۵).

مدیریت گله‌های تحت رکورد به گونه‌ای بود که گاوها سه بار در روز دوشیده می‌شدند. جیره گاوهاي شیری عمدتاً شامل سیلاز ذرت، یونجه، پنبه دانه، کنجاله سویا و کنجاله پنبه، دانه جو، کنجاله کلزا، سبوس گندم، پودر چربی، تفاله چغندر و افزودنی‌ها می‌باشد و گاوها با جیره کاملاً مخلوط شده^۱ (TMR) تغذیه می‌شوند. سیستم شیردوشی هرینگ بون موازی در اکثر گله‌ها معمول بوده و استفاده می‌شد. تقریباً در همه گله‌ها برای باروری دامها از تلقیح مصنوعی استفاده می‌شد و ۶۰ تا ۸۰ درصد اسپرم‌ها معمولاً از

بیماری‌ها نیز می‌باشد (Sheldon et al., ۲۰۰۸) و همکاران (Heringstad et al., ۲۰۱۴).

عوامل خطر مرتبط با جفت‌ماندگی در کشورهای مختلف متفاوت بوده که دلیل آن را تفاوت در مدیریت، محیط و شرایط کنترل سلامت گله گزارش کرده‌اند (Faye et al., ۱۹۹۲؛ Fourichon et al., ۲۰۰۱). عوامل خطر شناسایی شده متیریت در مطالعات مختلف شامل بروز جفت‌ماندگی، سن زایش، شکم زایش، اندازه گله و فصل زایش بوده‌اند (Dohoo et al., ۱۹۸۴؛ Miller et al., ۱۹۹۵) و Kaneene et al. (۱۹۹۵). شناسایی عوامل غیرژنتیکی تاثیرگذار بر بروز بیماری‌هایی مانند جفت‌ماندگی و متیریت لازمه تدوین برنامه‌های ارزیابی ژنتیکی و استراتژی‌های اصلاحی مناسب برای تلفیق این صفات در برنامه‌های اصلاح نژادی گاوهاي شیری است.

پژوهش‌های متعددی وراثت پذیری جفت‌ماندگی را در دامنه ۰/۰۸ تا ۰/۲۲ گزارش کرده‌اند (Heringstad et al., ۱۹۹۸؛ Schnitzenlehner et al., ۲۰۰۵) و همکاران (Koeck et al., ۲۰۱۲؛ Zwald et al., ۲۰۱۰؛ Heringstad et al., ۲۰۱۲؛ Lin et al., ۲۰۰۴a؛ Koeck et al., ۱۹۸۹؛ Heringstad et al., ۲۰۱۲؛ Neuenschwander et al., ۲۰۱۲). در برخی پژوهش‌ها وراثت پذیری‌های ناهنجاری‌های تولیدمثی در زایش اول در مقایسه با دیگر شکم‌های زایش متفاوت گزارش شده‌اند (Uribe et al., ۱۹۹۵؛ Zwald et al., ۲۰۰۴؛ Jamrozik et al., ۲۰۰۴) و همکاران (Heringstad et al., ۲۰۱۶).

برخی از پژوهشگران، همبستگی‌های ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیریت در درون و بین شکم‌های مختلف زایش را بررسی کرده‌اند (Jamrozik et al., ۲۰۱۶؛ Heringstad et al., ۲۰۱۵؛ Haugaard et al., ۲۰۰۵) همکاران (Heringstad et al., ۲۰۱۵؛ Hergenrother et al., ۲۰۰۵) همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی در شکم‌های زایش اول تا سوم گاوهاي نروژی را در دامنه بین ۰/۵۵ تا ۰/۶۵ گزارش کردن. در پژوهشی دیگر Haugaard et al. (۲۰۱۶)

^۱ - Total mixed ration

آوری شده از گلهای برای تجزیه و تحلیل ژنتیکی استفاده شد. خلاصه‌ای از اطلاعات شجره در جدول ۱ ارائه شده است.

گاوهای نر آمریکا و کانادا می‌باشند. اطلاعات شجره دامها از مرکز اصلاح دام کشور دریافت شد و همراه با اطلاعات جمع

جدول ۱) اطلاعات شجره استفاده شده در ارزیابی ژنتیکی

درصد از کل شجره	تعداد	کل حیوانات
۱۰۰	۳۳۳۹۷۸۶	کل حیوانات
۷۹/۷۶	۲۶۶۳۸۲۱	حیوانات با دو والد معلوم
۴/۴۱	۱۴۷۲۵۰	حیوانات فقط با پدر معلوم
۲/۷۱	۹۰۶۳۰	حیوانات فقط با مادر معلوم
۱۳/۱۲	۴۳۸۰۸۵	حیوانات با دو والد نامعلوم
-	۸۲۷۵۳	تعداد کل پدر
-	۲۸۱۱۰۷۱	تعداد کل مادر
-	۲۱۴۱۹۵۰	تعداد افراد همخون
-	۱۱۹۷۸۳۶	تعداد افراد غیر همخون
-	۳/۸۴	متوسط درصد همخونی بین افراد همخون
-	۲/۴۶	متوسط درصد همخونی در میان کل افراد شجره

تجزیه و تحلیل آماری

صفت متربت، بروز جفت‌ماندگی نیز در نظر گرفته شد. در مدل‌های رگرسیون لجستیک نسبت شانس (Odds Ratio) برآورد شد که معیاری مناسب برای بررسی ارتباط بین عوامل خطر و بروز بیماری به حساب می‌آید.

در مدل نهایی به کار رفته برای واکاوی ژنتیکی، اثرات ثابت شامل فصل زایش در ۳ سطح، سن گاو در هنگام زایش در ۱۹ سطح، اثر گله در ۱۷ سطح، وضعیت زایش در سه سطح (زنده، مرده‌زایی و سقط)، اثرات سخت‌زایی در دو سطح (آسان زا و سخت زا) و اثرات ژنتیکی افزایشی دام در نظر گرفته شدند. برای واکاوی اثرات ژنتیکی، با در نظر گرفتن توزیع نرمال چند متغیره برای پشت صحنه^۳ صفات جفت‌ماندگی و متربت، از مدل حیوانی آستانه‌ای شش متغیره (۲ بیماری در ۳ شکم زایش) استفاده شد. اگر مقدار پشت صحنه صفات از آستانه ثابت بروز بیماری بیشتر باشد، متغیر دوتائی مشاهده شده عدد یک و در غیر این صورت صفر می‌گیرد. مدل در نظر گرفته شده به صورت زیر است:

تعیین مدل و انتخاب اثرات ثابت بر اساس روش حذف پس رونده^۲ انجام شد. از مدل‌های رگرسیون لجستیک چند متغیره برای شناسایی عوامل خطر مرتبط با متربت و جفت‌ماندگی با روش حداقل درست‌نمایی و رویه LOGISTIC نرم افزار SAS (SAS.9.3) استفاده شد. متغیرهایی که از لحاظ آماری در سطح ۵ درصد معنی دار بودند در مدل نهایی گنجانده شدند (Hosmer و Lemeshow، ۲۰۰۰).

معادله عمومی مدل رگرسیون لجستیک به شرح ذیل تعریف شد:

$\text{Logit}(\pi) = a + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n$
 π : احتمال بروز جفت‌ماندگی و یا متربت؛ a: پارامتر عرض از مبدأ و β_1 تا β_n ضریب رگرسیون لجستیک (پارامترهای برآورد شده) برای متغیرهای مستقل (X_n تا X_1) هستند. مدل به کار رفته برای تجزیه و تحلیل صفات متربت و جفت‌ماندگی شامل اثرات گله، سال زایش، فصل زایش، سن زایش، وضعیت زایش (زنده زا، مرده زایی و سقط)، سخت‌زایی بود، علاوه بر این عوامل، برای

² - Backward Elimination

3 - Liability

فراوانی وقوع جفت‌ماندگی در گاوها هلشتاین زایش اول، دوم و سوم را به ترتیب $3/5$ ، $5/1$ و $6/9$ درصد گزارش کردند. Kelton و همکاران (۱۹۹۸) میانگین فراوانی وقوع جفت‌ماندگی در گاو را $8/6$ درصد گزارش کردند. با افزایش سن دام انقباض-های رحمی کم شده و در نتیجه توانایی رحم برای دفع جفت‌کاهش می‌یابد و از طرفی با افزایش شکم زایش، احتمال دو قلو زایی نیز افزایش می‌یابد که از عوامل موثر بر وقوع جفت-ماندگی می‌باشد (Fricke and Wiltbank، ۱۹۹۹). در گاوها زایش اول احتمال بروز متیریت نسبت به گاوها چند شکم زایش (دوم و سوم) بیشتر است زیرا آسیب به رحم در گاوها شکم اول شایع‌تر می‌باشد به عبارتی در گاوها زایش اول به خاطر کوچک بودن رحم و گردن آن، کارگرها برای تسهیل زایمان دست به کانال زایمان می‌برند Hossein-Zadeh (Ardalan, Bruun و همکاران، ۲۰۱۱a؛ Ardalan, ۲۰۱۱b) میانگین فراوانی وقوع متیریت در گاوها شکم اول، دوم و سوم هلشتاین به ترتیب $9/6$ ، $7/8$ و $6/6$ درصد گزارش بدست آمد (Hossein-Zadeh و Ardalan، ۲۰۱۱b) که با مقادیر به دست آمده پژوهش کنونی مطابقت ندارد. دلایل این عدم تطابق می‌تواند تفاوت در سال‌های جمع‌آوری اطلاعات، گله‌های تحت مطالعه و تعریف بیماری (در پژوهش حاضر، وقوع جفت‌ماندگی و متیریت در ۳۰ روز اول زایش تعریف شد، در حالی که در پژوهش آنها وقوع بیماریها در ۵ روز اول زایش در نظر گرفته شده است) باشد. در مطالعات مختلف بروز متیریت در گاوها شیری بین $2/2$ تا $37/3$ درصد گزارش شده است (Kelton و همکاران، ۱۹۹۸).

⁴-Burn-In period

⁵-Thinning interval

$$y = Xb + Za + e$$

در این مدل a بردار صفات در مقیاس پشت صحنه، b بردار اثرات ثابت، a بردار اثرات تصادفی ژنتیکی افزایشی مستقیم در مدل، X و Z ماتریس‌های طرح هستند که به ترتیب بردار اثرات ثابت و تصادفی ژنتیکی افزایشی را به بردار مشاهدات مرتبط می‌کنند و e بردار اثرات باقیمانده است.

توزیع پیشین اثرات حیوان به صورت نرمال چند متغیره Animal~N($0, G_0 \otimes A$) در نظر گرفته شد که G_0 ماتریس (کو) واریانس ژنتیکی افزایشی برای شش صفت و A ماتریس روابط خویشاوندی افزایشی میان حیوانات است. توزیع اثرات باقیمانده نرمال چند متغیره با میانگین صفر و ماتریس (کو) (واریانس) باقیمانده هستند، \otimes نیز نشان دهنده ضرب کرونکر است. برای ماتریس‌های G_0 و R توزیع پیشین ویشارت معکوس در نظر گرفته شد.

اجزای (کو) واریانس صفات جفت‌ماندگی و متیریت در سه شکم زایش با استفاده از مدل آستانه‌ای چند صفتی با برنامه Misztal (Misztal, ۲۰۰۲) برآورد شدند (THRIBBS1F90). برای به دست آوردن نمونه‌های پسین مربوط به اجزاء (کو) واریانس در تجزیه و تحلیل چند صفتی 150000 تکرار انجام شد، 20000 تکرار اول به عنوان دوره قلق‌گیری⁴ کنار گذاشته شدند و فواصل بین نمونه‌ها⁵ 10 تعیین شد. همه نمونه‌ها به جز نمونه‌های دوره قلق‌گیری برای به دست آوردن نمونه‌های پسین استفاده شده‌اند. جوابهای حاصل از تجزیه نمونه‌های گیس با استفاده از نرم افزار POSTGIBBSF90 استخراج شد Misztal (Misztal, ۲۰۰۲).

نتایج و بحث

میانگین‌های فراوانی وقوع جفت‌ماندگی و متیریت در سه زایش نخست گاوها هلشتاین در جدول ۲ ارایه شده‌اند. میانگین فراوانی وقوع جفت‌ماندگی در زایش اول، دوم و سوم به ترتیب $6/32$ ، $4/83$ ، $6/56$ و $6/03$ و وقوع متیریت به ترتیب $13/84$ ، $7/02$ و $6/32$ درصد بود. Ardalan و Hossein-Zadeh (Ardalan, ۲۰۱۱b) میانگین

جدول ۲) میانگین فراوانی وقوع جفت‌ماندگی و متربت در سه زایش اول گاو هلشتاین

زایش سوم	زایش دوم	زایش اول	
۳۰۰۳۱	۴۶۲۶۵	۶۳۰۳۹	تعداد رکورد
۶/۵۶	۶/۰۳	۴/۸۳	جفت‌ماندگی (درصد)
۶/۳۲	۷/۰۲	۱۳/۸۴	متربت (درصد)

جایگاه گاوهای نزدیک زایش و تازه‌زا آلدوده به میکروب باشد احتمال بروز متربت در آن گله بیشتر می‌شود (Kaneene و Miller، ۱۹۹۵).

نتایج حاصل از پژوهش کنونی نشان داد که شانس یا احتمال^۷ بروز جفت‌ماندگی و متربت با افزایش مرده‌زایی و سقط در گاوهای افزایش می‌یابد. چون گوساله‌ها در وضعیت مرده‌زایی معمولاً با کمک کارگر از رحم مادر خارج می‌شوند بنابراین، وقوع مرده‌زایی و سقط سبب آسیب فیزیکی به رحم دام شده و محیط رحم Peters و Laven را برای خروج جفت نامساعد می‌کند (Ardalan و Bruun، ۲۰۱۱b). Joosten و همکاران (۱۹۸۷) گزارش کردند که بروز جفت‌ماندگی در گاوهای سقط کرده و مرده‌زا نسبت به گاوهای جفت‌ماندگی در گاوهای سقط کرده و مرده‌زا نسبت به گاوهای زنده زا، ۵۷/۲ و ۴۲/۲ درصد بیشتر است. در بین عوامل خطر متربت و جفت‌ماندگی به ترتیب جفت‌ماندگی و مرده‌زایی بیشترین تأثیر را داشت که نتایج این پژوهش توسط نتایج سایر Ardalan و Hossein-Zadeh مطالعات تأیید می‌شود (Toni و همکاران، ۲۰۱۵؛ ۲۰۱۱b و همکاران، ۲۰۰۸). همچنین، بروز جفت‌ماندگی سبب می‌شود که دهانه رحم یا سرویکس باز باشد که خود باعث انتقال میکروب‌ها و عفونت رحم (متربت) می‌گردد (Sheldon و همکاران، ۲۰۰۸). احتمال دیگر، تضعیف رحم به طور کامل منقبض نشود و مانع خروج ترشحات چرکی شده و در نتیجه اجازه نمی‌دهد رحم خود را بازسازی کند Benzaquen و همکاران، ۲۰۰۷). احتمال دیگر، تضعیف عملکرد سیستم ایمنی است زیرا در رحم گاوهایی که غشاهای جنینی باقی‌مانده است، عملکرد نوتروفیل‌ها مختلط می‌گردد که ممکن است بر توانایی گاوهای پس از زایمان برای خارج نمودن جفت تأثیر نامطلوب بگذارد (Kimura و همکاران، ۲۰۰۲). تأثیر سخت‌زایی بر بروز جفت‌ماندگی و متربت در سه زایش نخست

به طور کلی، در پژوهش کنونی، عوامل خطر مرتبط با بروز جفت‌ماندگی شامل فصل زایش، سال زایش، سن زایش، وضعیت زایش و گله بودند (جدول ۳ و ۴). بیشترین بروز جفت‌ماندگی و متربت در سه زایش اول به ترتیب در فصل پاییز و زمستان بود، مشابه پژوهش حاضر، در پژوهش‌های Hosseini-Zadeh و Ardalan (۲۰۰۲) و Bruun (۲۰۱۱b) و همکاران (۱۹۸۴) ذکر شده که احتمال بروز جفت‌ماندگی و متربت در فصل زمستان بیشتر است. در پژوهش Dohoo و همکاران (۱۹۸۴) تأثیر فصل بر بروز جفت‌ماندگی معنی دار نبود. دلیل بخشی از این تفاوت‌ها، می‌تواند شرایط اقلیمی و آب و هوایی ویژه هر منطقه جغرافیایی باشد (مهنانی و همکاران، ۱۳۹۴). مشابه نتیجه به دست آمده در پژوهش کنونی، Peters و Laven (۱۹۹۶) نرخ وقوع جفت‌ماندگی و متربت را در سال‌های مختلف متفاوت گزارش کرده‌اند. تأثیر سن زایش بر بروز جفت‌ماندگی و متربت معنی دار بود که با پژوهش Joosten و همکاران (۱۹۸۷) مطابقت داشت. در پژوهش کنونی، گله بر بروز جفت‌ماندگی و متربت تأثیر معنی داری داشت که دلایل آن می‌توانند تفاوت در مدیریت سلامت گله، مدیریت تغذیه، بهداشت جایگاه، اندازه گله و برنامه‌های کنترل بیماری باشد (Miller و Kaneene، ۱۹۹۵). به عنوان مثال، ممکن است دفعات بازدید دامپزشک برای تست تمیز بودن رحم^۶ در بین گله‌ها متفاوت باشد و با افزایش تعداد بازدید، احتمال شناسایی گاوهای مبتلا به متربت بیشتر می‌شود. مدیریت جیره غذایی گاواها در بین گله‌ها ممکن است تفاوت زیادی داشته باشد که بر چاقی و لاغری بیش از حد گاواها تأثیر می‌گذارد و در گاوهای چاق احتمال بروز سخت‌زایی و جفت‌ماندگی بیشتر شده و به دنبال بروز سخت‌زایی و جفت‌ماندگی حیوان مستعد ابتلا متربت می‌گردد. در مورد بهداشت جایگاه بدیهی است اگر

⁶-Clean Test⁷-Odds

در گاوهای ممکن است به علت نبود انقباضات کافی و یا آسیب فیزیکی رحم باشد (Bruun و همکاران، ۲۰۰۲).

معنی دار بود که ممکن است با وقوع سخت‌زایی دیواره رحم آسیب دیده و به دنبال آن رحم دچار عفونت می‌شود (Bruun و همکاران، ۲۰۰۲). افزایش وقوع جفت‌ماندگی ناشی از سخت‌زایی

جدول ۳) نسبت شانس و پارامترهای برآورده شده و فاصله اطمینان ۹۵٪ (CI^۸) برای عوامل خطر مرتبط با متیرت و جفت‌ماندگی (داخل پرانتز) در گاوهای زایش اول هلشتاین ایران

P-value	فاصله اطمینان ۹۵ درصد	نسبت شانس	خطای استاندارد \pm اثر برآورده شده	طبقه	متغیر
P<0.001	۰/۸۵-۰/۸۸ (۰/۹۲-۰/۹۵)	۰/۸۷ (۰/۹۴)	-۰/۱۴±۰/۰۱ (-۰/۰۷±۰/۰۱)		سال زایش
P<0.001	-	۱		۱	
	۱/۲-۱/۳۷ (۱/۱۲-۱/۳۹)	۱ (۱/۲۵)	۰/۰۹±۰/۰۲ (۰/۰۹±۰/۰۶)	۲	
	۱/۰۶-۱/۲۱ (۱/۲۳-۱/۵۲)	۱/۱۳ (۱/۳۷)	-۰/۰۳±۰/۰۲ (۰/۱۸±۰/۰۳)	۳	فصل زایش
	۱/۱۲-۱/۳۷ (۰/۹-۱/۱۲)	۱/۲۸ (۱)	۰/۰۹±۰/۰۲ (-۰/۱۳±۰/۰۳)	۴	
0.003	۰/۹۷-۰/۹۹ (۰/۹۵-۰/۹۸)	۰/۹۸ (۰/۹۷)	-۰/۰۲±۰/۰۰۵ (-۰/۰۳±۰/۰۱)	-	سن زایش
0.008	-	۱		۱	
	۰/۳۹-۰/۹۴ (۰/۳۲-۲/۵۸)	۰/۶۱ (۰/۹۱)	-۰/۲۲±۰/۰۸ (-۰/۳۷±۰/۱۸)	۲	
	۰/۴۷-۱/۱ (۰/۹۱-۷/۲۲)	۰/۷۱ (۲/۵۷)	-۰/۰۶±۰/۰۷ (۰/۶۵±۰/۱۸)	۳	وضعیت زایش
0.002	۱/۰۰۱-۱/۰۰۳ (۰/۹۹-۱)	۱ (۱)	۰/۰۰۲±۰/۰۰۱ (-۰/۰۰۱±۰/۰۰۱)	-	گله
P<0.001	۱/۵۸-۱/۹۱	۱/۷۴ ۱	۰/۲۸±۰/۰۲	۱	جفت‌ماندگی
P<0.001	۱/۵-۱/۶۸ (۱/۳۵-۱/۵۸)	۱/۶ (۱/۴۶)	۰/۲۳±۰/۰۱ (۰/۱۹±۰/۰۲)	۱	سخت‌زایی

^۸-Confidence Interval

جدول ۴) نسبت شانس و پارامترهای برآورده شده و فاصله اطمینان ۹۵٪ (CI) برای عوامل خطر مرتبط با متربت و جفت ماندگی (داخل پراتز) در گاوها زایش دوم هلشتاین ایران

P-value	فاصله اطمینان ۹۵ درصد	نسبت شانس	خطای استاندارد \pm اثر برآورده شده	طبقه	متغیر
P<0.001	۰/۸۷-۰/۹ (۰/۹۲-۰/۹۶)	۰/۸۸ (۰/۹۴)	-۰/۱۲±۰/۰۱ (-۰/۰۶±۰/۰۲)		سال زایش
۰/۰۴ (P<0.001)	-	۱		۱	
	۰/۹۷-۱/۲ (۰/۷۹-۰/۹۸)	۱/۰۸ (۰/۸۸)	-۰/۰۱±۰/۰۳ (-۰/۱±۰/۰۳)	۲	فصل زایش
	۱/۰۲-۱/۲۵ (۱/۱-۱/۳۸)	۱/۱۳ (۱/۲۳)	۰/۰۴±۰/۰۳ (۰/۲۳±۰/۰۴)	۳	
	۱/۰۴-۱/۲۹ (۰/۷۵-۰/۹۴)	۱/۱۵ (۰/۸۴)	۰/۰۶±۰/۰۳ (-۰/۱۵±۰/۰۴)	۴	
P<0.001	۰/۹۶-۰/۹۸ (۰/۹۷-۰/۹۹)	۰/۹۷ (۰/۹۸)	-۰/۰۳±۰/۰۱ (-۰/۰۲±۰/۰۶)	-	سن زایش
P<0.001		۱		۱	
	۱/۲۳-۲/۹۴ (۰/۶-۲/۶۸)	۱/۹ (۱/۲۸)	۰/۱۲±۰/۰۹ (-۰/۲۱±۰/۱۴)	۲	وضعیت زایش
	۱/۷۳-۳/۷۸ (۱/۵-۶/۳۲)	۲/۵۶ (۳/۰۸)	۰/۴۱±۰/۰۷ (۰/۶۷±۰/۱۳)	۳	
۰/۰۰۲ (P<0.001)	۰/۹۹-۱ (۱/۰۰۵-۱/۰۰۹)	۱ (۰/۹۸)	-۰/۰۰۲±۰/۰۰۱ (۰/۰۰۷±۰/۰۰۱)	-	گله
P<0.001	۲/۴۹-۳/۱۱	۲/۷۹ ۱	۰/۵۱±۰/۰۳	۱	جفت ماندگی
P<0.001	۱/۷۵-۲/۰۸ (۱/۴۴-۱/۷۵)	۱/۹۱ ۱	۰/۳۲±۰/۰۲ (۰/۲۳±۰/۰۲)	۱	سخت زایی

جدول ۵) نسبت شانس و پارامترهای برآورده شده و فاصله اطمینان ۹۵٪ (CI) برای عوامل خطر مرتبط با متیریت و جفت‌ماندگی
(اعداد صفت جفت‌ماندگی در داخل پرانتز گزارش شده است) در گاوها زایش سوم هلشتاین ایران

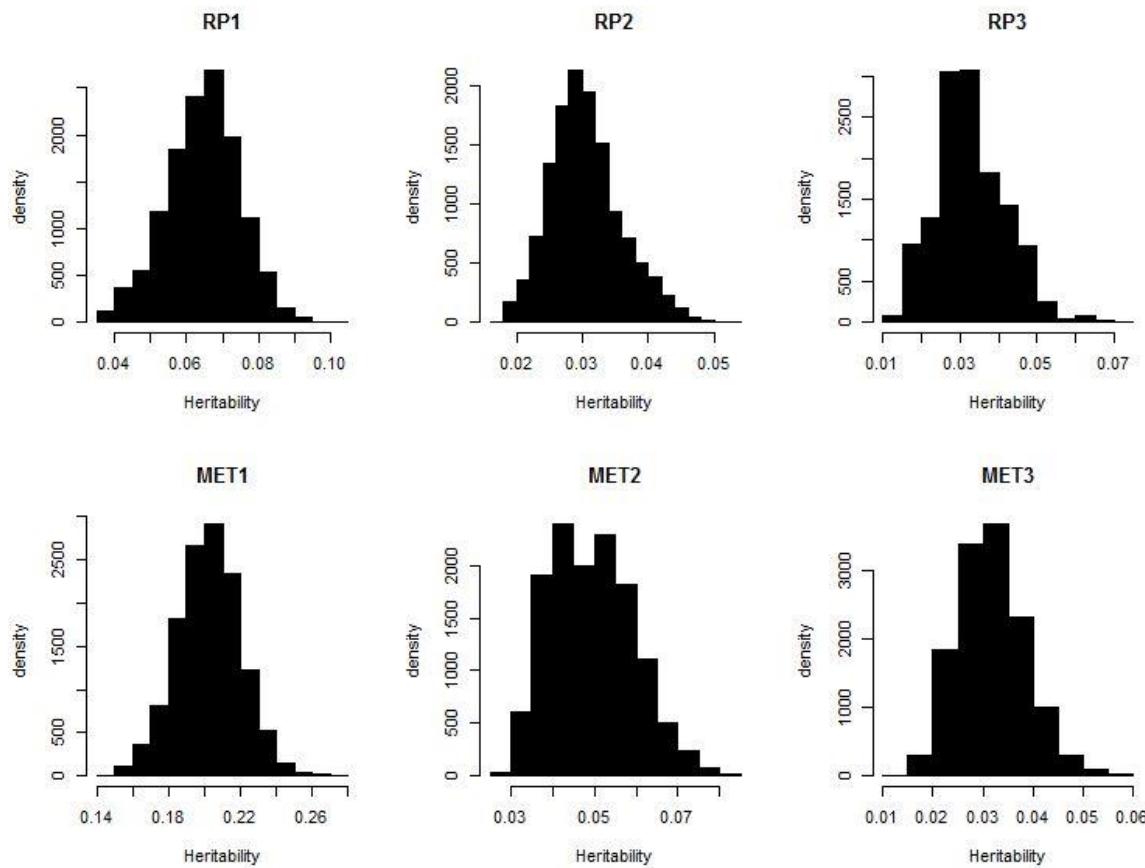
P-value	فاصله اطمینان ۹۵ درصد	نسبت شانس	خطای استاندارد \pm اثر برآورده شده	طبقه	متغیر
P<0.001	0/۹-0/۹۴ (0/۹۱-0/۹۶)	0/۹۲ (0/۹۴)	-0/۰۸±0/۰۱ (-0/۰۷±0/۰۱)		سال زایش
0/۰۳ (P<0.001)	-	1		1	
	0/۷۳-0/۹۶ (0/۸-1/۰۴)	0/۸۴ (0/۹۱)	-0/۱۱±0/۰۴ (-0/۱±0/۰۴)	2	
	0/۸۵-1/۱۲ (1/۱۷-1/۵۵)	0/۹۸ (1/۳۴)	0/۰۴±0/۰۴ (0/۲۹±0/۰۴)	3	فصل زایش
	0/۸-1/۱ (0/۷۲-0/۹۶)	0/۹۴ (0/۸۳)	0/۰۰۳±0/۰۵ (-0/۱۹±0/۰۵)	4	
0/۰۱ (0/۰۰۸)	0/۹۷-1 (0/۹۷-0/۹۹)	0/۹۹ (0/۹۹)	-0/۰۱±0/۰۰۶ (-0/۰۲±0/۰۰۶)	-	سن زایش
(0/۰۲) P<0.001	-	1		1	
	0/۲۴-۳/۰۲ (0/۴۱-۳/۷۵)	1/۸۸ (1/۲۵)	0/۱±0/۱۲ (-0/۰۰۷±0/۲۱)	2	وضعیت زایش
	1/۵۷-۴/۳۹ (0/۶۸-5/۵۳)	2/۶۲ (1/۹۳)	0/۴۳±0/۱ (0/۳۷±0/۱)	3	
0/۱۶ (P<0.001)	0/۹۹-1 (1/۰۰-1/۰۱)	1 (1/۰۱)	-0/۰۰۲±0/۰۰۱ (0/۰۰۶±0/۰۰۱)	-	گله
P<0.001	2/۸۳-۳/۷۱	۳/۲۴	0/۵۹±0/۰۳	1	جفت‌ماندگی
	1/۴۱-1/۷۹ (1/۲۹-1/۶۵)	1/۶ (1/۴۶)	-0/۲۳±0/۰۴ (0/۱۹±0/۰۳)	1	سخت زایش

می‌گذارد (Hauggaard, Heringstad, 2015). از این رو، برای اینکه وراثت‌پذیری‌های برآورده شده در این پژوهش قابل مقایسه و تفسیر با نتایج دیگر پژوهش‌ها باشد، وراثت‌پذیری‌های

مقایسه وراثت‌پذیری برآورده شده در پژوهش‌های مختلف با استی با احتیاط صورت گیرد چون مدل‌ها، تعاریف صفات و تعداد شکم زایش گنجانده شده در تجزیه و تحلیل برآوردهای حاصل تاثیر

در سه زایش نخست در شکل ۱ نشان داده شده است که شکل توزیع تمامی وراثت پذیری‌ها تیز و تقریباً متقارن بود.

جفت‌ماندگی و متریت پژوهش کنونی فقط با وراثت‌پذیری‌های به دست آمده از طریق مدل‌های آستانه‌ای در سایر مطالعات، مقایسه شدند. توزیع پسین وراثت‌پذیری صفات جفت‌ماندگی و متریت

شکل ۱) توزیع پسین وراثت‌پذیری صفات جفت‌ماندگی و متریت در سه زایش نخست

دلالت می‌نماید. در پژوهش حاضر، میانگین‌های پسین وراثت‌پذیری‌های جفت‌ماندگی در زایش‌های اول، دوم و سوم به ترتیب 0.005 ، 0.003 و 0.002 بودند. تفاوت میانگین‌های پسین وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی در زایش اول و دوم از لحاظ آماری معنی‌دار بود (فاصله ۹۵ درصد بیشترین چگالی احتمال پسین آن‌ها هم پوشانی نداشت)، ولی تفاوت‌های میانگین پسین وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی در زایش اول نسبت به سوم و زایش دوم نسبت به سوم از

میانگین‌های پسین وراثت‌پذیری صفات جفت‌ماندگی و متریت در زایش‌های اول، دوم و سوم گاوهای هلشتاین ایران در جدول ۶ ارایه شده‌اند. به طور کلی، میانگین‌های پسین وراثت‌پذیری‌های برآورد شده برای جفت‌ماندگی و متریت در زایش‌های مختلف پایین بودند. وراثت‌پذیری صفات جفت‌ماندگی و متریت در فاصله ۹۵ درصد بیشترین چگالی احتمال پسین، صفر را شامل نمی‌شود که بر معنی‌دار بودن وراثت‌پذیری برآورد شده از لحاظ آماری

۲۰۱۱b Ardalan و Hossein-Zadeh) شده‌اند؛ (۲۰۰۹a Heringstad.

به طور کلی، جفت‌ماندگی و متیرت صفاتی با وراثت‌پذیری پایین تا متوسط می‌باشد که دامنه وراثت‌پذیری برای جفت‌ماندگی در Heringstad و Mطالعات متعدد بین ۰/۰۰۴ تا ۰/۰۲۲ برآورد شد (Schnitzenlehner و همکاران، ۱۹۹۸؛ ۲۰۰۵ Schnitzenlehner و همکاران، ۱۹۹۸). دامنه مقدار وراثت‌پذیری برای متیرت به وسیله پژوهشگران مختلف بین ۰/۰۱ تا ۰/۱۹ (اکثرًا در گاوها زایش اول) برآورد شده است (Koeck و همکاران، ۲۰۱۲؛ ۲۰۱۰ Zwald و همکاران، ۲۰۰۴a Lin و همکاران، ۱۹۸۹ Koeck و همکاران، ۲۰۱۲؛ ۲۰۱۰ Neuenschwander و همکاران، ۲۰۱۲). وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی و متیرت در زایش اول نسبت به زایش‌های دوم و Heringstad و Haugaard (۲۰۱۵) وراثت‌پذیری برآورد شده در زایش اول نسبت به زایش-

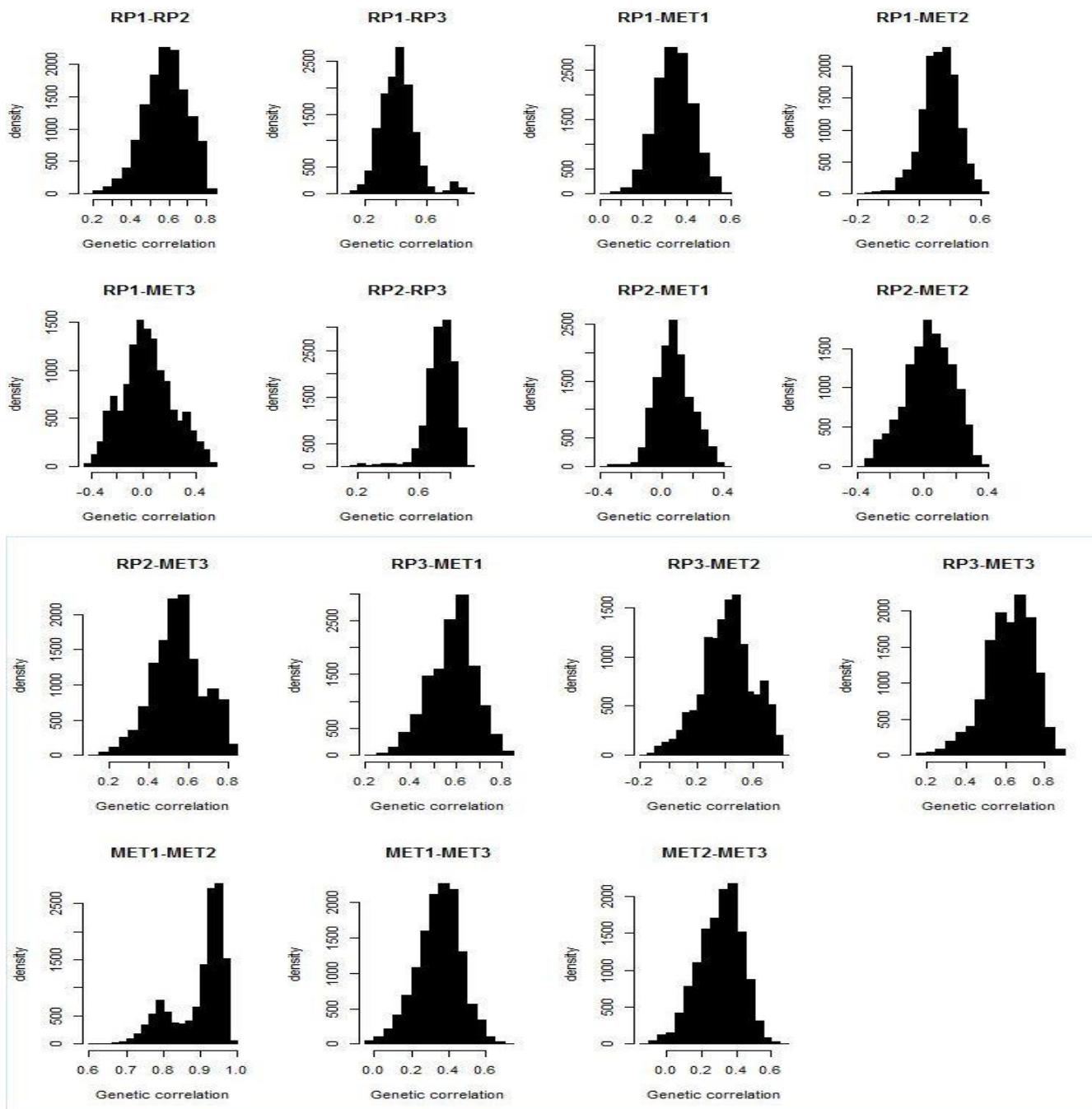
های بعدی (دوم تا پنجم) کمتر بود.

پژوهش‌های اندکی برای برآورد همبستگی ژنتیکی، فتوتیپی و باقیمانده برای همان بیماری در بین زایش‌های مختلف صورت گرفته است. معمولاً ارزیابی ژنتیکی این بیماری‌ها به صورت یک مدل تک صفت‌های انجام شده است (Koeck، ۲۰۱۰؛ Heringstad، ۲۰۰۹a، ۲۰۱۰؛ Heringstad، ۲۰۱۰). توزیع میانگین‌های پسین همبستگی ژنتیکی بین صفات جفت‌ماندگی و متیرت در سه زایش نخست گاوها هشتاد و نهان ایران در شکل ۲ نشان داده شده است. بالاترین میانگین پسین همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی زایش دوم با سوم و متیرت زایش اول با متیرت زایش دوم و پایین ترین همبستگی برای جفت‌ماندگی زایش دوم با متیرت زایش دوم و جفت‌ماندگی زایش اول با متیرت زایش سوم بود.

لحاظ آماری معنی‌دار نبودند (فاصله ۹۵ درصد بیشترین چگالی احتمال پسین آن‌ها هم پوشانی داشت). Schnitzenlehner و همکاران (۱۹۹۸) وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی در مقیاس پشت صحنه‌ای برای داده‌های زایش اول و دوم گاوها نژاد سیمنتال را به ترتیب ۰/۱۴ و ۰/۰۷ به دست آوردند که با نتایج به دست آمده در پژوهش کنونی مطابقت دارد. Hossein-Zadeh و Ardalan (۲۰۱۱b) وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی در گاوها هشتاد و هشت‌این زایش اول، دوم و سوم را به ترتیب ۰/۰۷، ۰/۰۸ و ۰/۰۸ گزارش کردند که کمتر از مقادیر برآورد شده در پژوهش حاضر بود. در پژوهشی Lin و همکاران (۱۹۸۹) وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی در گاوها هشتاد و نهان فریزین زایش اول و دوم را به ترتیب ۰/۰۵ و ۰/۰۹ برآورد کردند. وراثت‌پذیری جفت‌ماندگی در زایش اول، دوم و سوم گاوها قرمز نروژی به ترتیب ۰/۰۶، ۰/۰۷ و ۰/۰۸ به دست آمد (Heringstad و Haugaard، ۲۰۱۵).

در پژوهش کنونی، میانگین‌های وراثت‌پذیری متیرت در گاوها زایش‌های اول، دوم و سوم به ترتیب ۰/۰۳، ۰/۰۲ و ۰/۰۳ برآورد شدند. تفاوت‌های وراثت‌پذیری متیرت در زایش اول نسبت به زایش دوم و سوم از لحاظ آماری معنی‌دار نبودند (فاصله ۹۵ درصد بیشترین چگالی احتمال پسین آن‌ها هم پوشانی داشت). نتایج حاصل از برخی مطالعات نشان دادند که وراثت‌پذیری متیرت بین شکم‌های زایش مختلف متفاوت است (Zwald و همکاران، ۲۰۱۱b؛ Ardalan و Hossein-Zadeh، ۲۰۰۴؛ Heringstad، ۲۰۰۹). به عنوان مثال، Zwald و همکاران (۲۰۰۴) وراثت‌پذیری متیرت در شکم اول نسبت به همه شکم‌ها را پیشتر به دست آوردند. وراثت‌پذیری‌های متیرت در زایش اول، دوم و سوم گاوها هشتاد و نهان ایران به ترتیب ۰/۰۹، ۰/۰۷ و ۰/۰۱ و در گاوها قرمز نروژی به ترتیب ۰/۰۴، ۰/۰۳ و ۰/۰۳ گزارش

شکل ۲) توزیع پسین همبستگی‌های ژنتیکی بین صفات جفت‌ماندگی و متیرت در سه زایش نخست

احتمال پسین صفر را شامل نمی‌شود). دامنه همبستگی‌های ژنتیکی بین جفت‌ماندگی در زایش‌های مختلف و متیرت در شکم‌های مختلف به ترتیب $0/34$ تا $0/73$ و $0/3$ تا $0/9$ برآورد گردید که به استثنای متیرت زایش اول با دوم و سوم، از لحاظ آماری معنی-

همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت در همان شکم زایش پایین تا بالا برآورد شد ($0/62$ – $0/04$) که تمامی این همبستگی‌ها به جزء همبستگی بین جفت‌ماندگی و متیرت در زایش دوم از لحاظ آماری معنی‌دار نبودند (فاصله 95 درصد بیشترین چگالی

Ardalan و Hossein-Zadeh ۰/۰۴ و ۰/۶۲ برآورد شدند. گاوهای هلشتاین ایران زایش اول، دوم و سوم را به ترتیب ۰/۰۸، ۰/۰۳ و ۰/۰۱ گزارش کردند. Koeck (۲۰۱۰) همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت در گاوهای هلشتاین آورده است. همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت در گاوهای نژاد دو منظوره فلکویه^۹ که اطلاعات از شکم‌های مختلف (اول تا پنجم) بود، یک بدست آورده است. مطالعات دیگری همبستگی بسیار ضعیفی بین این دو صفات به دست آورده است. Lin و همکاران (۱۹۸۹) همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت در گاوهای زایش اول را ۰/۲۴ بدست آورده و در پژوهش Van Drop و همکاران (۱۹۹۸) همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت مثبت و نزدیک به صفر گزارش شده است. همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت طی ۵ روز پس از زایش با استفاده از داده‌های زایش اول در گاوهای قرمز نروژی ۰/۶۴ برآورد شد (Heringstad et al., ۲۰۰۹). در پژوهشی دیگر، Heringstad ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت در گاوهای هلشتاین کانادا ۰/۷۹ به دست آمد (Neuenschwander et al., ۲۰۱۲). مطالعات دیگری نتایج مشابه‌ای از لحاظ مقدار همبستگی بین این دو صفت گزارش کردند (Koeck et al., ۲۰۱۰؛ Heringstad et al., ۲۰۱۰؛ Lin et al., ۱۹۸۹؛ Koeck et al., ۲۰۱۲). همبستگی ژنتیکی بین متیرت و جفت‌ماندگی در زایش نخست گاوهای نروژی ۰/۶۵ گزارش شد (Heringstad et al., ۲۰۱۰). علاوه بر این، Koeck و همکاران، (۲۰۱۴) همبستگی ژنتیکی بین دو صفت جفت‌ماندگی و متیرت در گاوهای هلشتاین کانادا را ۰/۶۹ گزارش کردند.

^۹ - Fleckvieh

دار نبودند (جدول ۶). بیشترین همبستگی ژنتیکی بین متیرت در زایش اول و دوم بود. در حالی که، برای صفت جفت‌ماندگی بیشترین همبستگی ژنتیکی بین شکم زایش دوم و سوم به دست آمد. میانگین‌های پسین همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی در زایش‌های اول و دوم، اول و سوم و نیز دوم و سوم به ترتیب ۰/۵۸، ۰/۴۱ و ۰/۷۳ برآورد شدند (جدول ۶). Haugaard و Heringstad (۲۰۱۵) این همبستگی‌ها را در گاوهای قرمز نروژی به ترتیب ۰/۶۹ و ۰/۹۲ برآورد کردند که بیشتر از مقدار برآورده شده در پژوهش کنونی است. همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی در شکم‌های زایش اول و دوم گاوهای نژاد سیمنتال ۰/۷۹ به دست آمد (Schnitzenlehner et al., ۱۹۹۸) که بیشتر از مقدار برآورده شده در پژوهش کنونی است. همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی در زایش‌های اول و دوم، اول و سوم، و دوم و سوم به ترتیب ۰/۵۹ و ۰/۶۵ به دست آورده است. میانگین‌های پسین همبستگی ژنتیکی بین متیرت در زایش‌های اول و دوم، اول و سوم و دوم و سوم به ترتیب ۰/۹، ۰/۳۴ و ۰/۳ برآورد شدند (Heringstad et al., ۲۰۱۵). Haugaard (۲۰۱۵) همبستگی-های ژنتیکی بین متیرت در زایش‌های اول و دوم، اول و سوم و دوم و سوم کاوهای قرمز نروژی را به ترتیب ۰/۵۷، ۰/۵۹ و ۰/۷۴ برآورد کردند. در پژوهش کنونی، همبستگی‌های ژنتیکی بین متیرت و نیز بین جفت‌ماندگی در زایش‌های مختلف پایین تا متوسط برآورده شدند از این رو می‌توان نتیجه گرفت که جفت-ماندگی و متیرت نمی‌توانند به عنوان یک صفت در سه شکم زایش در نظر گرفته شوند.

در پژوهش حاضر، میانگین‌های پسین همبستگی ژنتیکی بین جفت‌ماندگی و متیرت در زایش اول، دوم و سوم به ترتیب ۰/۳۴

جدول ۶) میانگین پسین و انحراف معیار و راثت پذیری جفت ماندگی و متیرت (روی قطر) و میانگین پسین و انحراف معیار همبستگی ژنتیکی (بالای قطر)

							صفات
متیرت زایش سوم	جفت ماندگی زایش سوم	متیرت زایش دوم	جفت ماندگی زایش دوم	متیرت زایش اول	جفت ماندگی زایش اول	جفت ماندگی زایش اول	
۰/۰۳	۰/۴۱ **	۰/۳۳ **	۰/۰۵۸ **	۰/۰۳۴ **	۰/۰۶ **		
(۰/۱۹)	(۰/۱۱)	(۰/۱۱)	(۰/۱۱)	(۰/۰۸)	(۰/۰۱)		
۰/۳۴ **	۰/۵۸ **	۰/۹ **	۰/۰۸	۰/۰۳ **			متیرت زایش اول
(۰/۱۱)	(۰/۱)	(۰/۰۷)	(۰/۱۱)	(۰/۰۰۵)			
۰/۵۵ **	۰/۷۳ **	۰/۰۴	۰/۰۳ **				جفت ماندگی زایش دوم
(۰/۱۲)	(۰/۱)	(۰/۱۴)	(۰/۰۰۹)				
۰/۳ **	۰/۴۱ *	۰/۲ **					متیرت زایش دوم
(۰/۱۲)	(۰/۱۸)	(۰/۰۲)					
۰/۶۲ **	۰/۰۵ **						جفت ماندگی زایش سوم
(۰/۱۱)	(۰/۰۱)						
۰/۰۳ **							متیرت زایش سوم
(۰/۰۰۷)							

فوتیبی بین جفت ماندگی در زایش‌های مختلف و متیرت در شکم‌های مختلف به ترتیب $0/03$ تا $0/07$ و $0/03$ تا $0/06$ برآورد گردید که همه آنها از لحاظ آماری معنی‌دار بودند (جدول ۷). همبستگی فوتیبی بین جفت ماندگی و متیرت در گاوها های هلشتاین زایش اول $0/13$ برآورد شد. مشابه پژوهش حاضر، Koeck همکاران، (۲۰۱۲) در گاوها های هلشتاین زایش اول همبستگی فوتیبی بین جفت ماندگی و متیرت را $0/14$ به دست آورده‌اند. Koeck (۲۰۱۰) گزارش کرد وقوع جفت ماندگی، خطر ابتلا به عفونت رحمی (متیرت) پس از زایش را افزایش می‌دهد. چون جفت ماندگی باعث باز ماندن کاتال زایمان شده و به دنبال آن رحم در معرض عفونت قرار می‌گیرد (Benzaquen و همکاران، ۲۰۰۷).

میانگین‌های پسین همبستگی‌های باقیمانده مقادیر اندکی برآورد شدند که در دامنه $-0/009$ تا $0/006$ قرار داشتند. بیشترین همبستگی باقیمانده بین بیماریها در همان شکم زایش برای جفت-ماندگی زایش سوم و متیرت زایش سوم $0/09$ بود. اکثر میانگین‌های پسین همبستگی‌های باقیمانده بین جفت ماندگی و متیرت در زایش‌های مختلف از لحاظ آماری معنی‌داری نبودند به هر حال همبستگی‌های باقیمانده بین جفت ماندگی و متیرت در زایش دوم، جفت ماندگی زایش دوم با سوم و متیرت زایش دوم و سوم از لحاظ آماری معنی‌دار بودند (جدول ۷).

همبستگی فوتیبی بین جفت ماندگی و متیرت در همان شکم زایش پایین برآورد شد ($0/03$ تا $0/07$) که تمامی این همبستگی‌ها از لحاظ آماری معنی‌دار بودند (فاصله ۹۵ درصد بیشترین چگالی احتمال پسین آن‌ها هم پوشانی داشت). دامنه همبستگی‌های

جدول ۷) میانگین پسین و انحراف معیار همبستگی فنوتیپی (پایین قطر) و همبستگی با قیمانده (بالای قطر)

صفات						
جفت ماندگی زایش اول	متیریت زایش اول	جفت ماندگی زایش دوم	متیریت زایش دوم	جفت ماندگی زایش اول	متیریت زایش اول	جفت ماندگی زایش سوم
جفت ماندگی زایش	متیریت زایش	جفت ماندگی زایش	متیریت زایش	جفت ماندگی زایش	متیریت زایش	جفت ماندگی زایش
سوم	سوم	دوم	دوم	اول	اول	
۰/۰۱	۰/۰۲*	-۰/۰۱	۰/۰۰۶	۰/۰۲		جفت ماندگی زایش
(۰/۰۱)	(۰/۰۰۹)	(۰/۰۰۹)	(۰/۰۰۹)	(۰/۰۱)		اول
۰/۰۱	-۰/۰۲	-۰/۰۲	۰/۰۰۷		۰/۰۶ **	متیریت زایش اول
(۰/۰۱)	(۰/۰۱)	(۰/۰۱)	(۰/۰۱)		(۰/۰۰۷)	
-۰/۰۱	۰/۰۳ **	۰/۰۸ **		۰/۰۱	۰/۰۳ **	جفت ماندگی زایش
(۰/۰۰۸)	(۰/۰۰۹)	(۰/۰۰۸)		(۰/۰۰۸)	(۰/۰۰۷)	دوم
۰/۰۲*	-۰/۰۱		۰/۰۸ **	۰/۰۷ **	۰/۰۰۵	متیریت زایش دوم
(۰/۰۰۸)	(۰/۰۰۹)		(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۷)	
۰/۰۹ **		۰/۰۰۲	۰/۰۶ **	۰/۰۳ **	۰/۰۴ **	جفت ماندگی زایش
(۰/۰۰۸)		(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۸)	(۰/۰۰۷)	سوم
۰/۱ **		۰/۰۳ **	۰/۰۰۷	۰/۰۴ **	۰/۰۱	متیریت زایش سوم
(۰/۰۰۷)		(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۷)	(۰/۰۰۷)	

نتیجه‌گیری کلی

مهم ترین عامل خطر متیریت و جفت‌ماندگی به ترتیب بروز جفت-ماندگی و مرده‌زایی بود. بنابراین، با شناسایی و کنترل عوامل خطر تاثیرگذار در بروز بیماری‌ها می‌توان بروز آنها را به حداقل رساند. نتایج حاصل از پژوهش کنونی نشان دادند که اثرات محیطی و ژنتیکی غیرافزایشی در مقایسه با اثرات ژنتیکی افزایشی تاثیر بیشتری بر صفات بررسی شده دارند و در نظر گرفتن آنها در برنامه‌های ارزیابی ژنتیکی متیریت و جفت‌ماندگی لازم است. با توجه به همبستگی‌های ژنتیکی و فنوتیپی کمتر از واحد بین جفت‌ماندگی و نیز بین متیریت در سه زایش نخست می‌توان نتیجه گرفت که متیریت و جفت‌ماندگی در این زایش‌های گاوها هیئت‌های هلشتاین ایران صفات مختلفی هستند.

منابع

مهنایی، ا. صادقی سفیدمزگی، ع. و م، صفاهانی لنگرودی. (۱۳۹۴). بررسی پیامدها و عوامل مؤثر بر میزان وقوع جفت‌ماندگی در گاوها هیئت‌های هلشتاین استان اصفهان. علوم دامی ایران، ۴۶(۱)، ۸۳-۹۱.

Benzaquen, M., C. Risco, L. Archbald, P. Melendez, M.-J. Thatcher, and W. Thatcher. (2007) Rectal temperature, calving-related factors, and the incidence of puerperal metritis in postpartum dairy cows. *Journal of Dairy Science*. 90:2804-2814.

Bruun, J., A. Ersbøll, and L. Alban. 2002. Risk factors for metritis in Danish dairy cows. Preventive Veterinary Medicine 54:179-190.

Dhakal, K., Tiezzi, F., Clay, J. S., & Maltecca, C. (2015). Inferring causal relationships between reproductive and metabolic health disorders and production traits in first-lactation US Holsteins using recursive models. *Journal of dairy science*, 98(4), 2713-2726.

Dohoo, Ian R., S. Wayne Martin, and Alan H. Meek. (1984). Disease, production and culling in Holstein-Friesian cows VI. Effects of management on disease rates. *Preventive Veterinary Medicine* 3.1: 15-28.

Dubuc, J., Duffield, T. F., Leslie, K. E., Walton, J. S., & LeBlanc, S. J. (2011). Effects of postpartum uterine diseases on milk production and culling in dairy cows. *Journal of dairy science*, 94(3), 1339-1346.

Faye, B. (1992). Interrelationships between health status and farm management system in French dairy herds. *Preventive Veterinary Medicine*, 12(1-2), 133-152.

Fourichon, C., Seegers, H., & Malher, X. (2000). Effect of disease on reproduction in the dairy cow: a meta-analysis. *Theriogenology*, 53(9), 1729-1759.

Fourichon, C., Seegers, H., Beaudeau, F., Verfaille, L., & Bareille, N. (2001). Health-control costs in dairy farming systems in western France. *Livestock Production Science*, 68(2-3), 141-156.

Fricke, P. & Wiltbank, M. (1999). Effect of milk production on the incidence of double ovulation in dairy cows. *Theriogenology*, 52, 1133-1143.

Haugard, K., & Heringstad, B. (2015). Genetic parameters for fertility-related disorders in Norwegian Red. *Journal of Dairy Science*, 98(2), 1321-1324.

Heringstad, B. (2009a). Genetic analysis of reproductive diseases and disorders in Norwegian Red cows. Page 179 in Book of abstracts of the 60th Annual Meeting of the EAAP, Barcelona, Spain.

Heringstad, B. (2010). Genetic analysis of fertility-related diseases and disorders in Norwegian Red cows. *Journal of Dairy Science*. 93:2751-2756.

Heringstad, B., Y. Chang, D. Gianola, and G. Klemetsdal. (2005). Genetic analysis of clinical mastitis, milk fever, ketosis, and retained placenta in three lactations of Norwegian red cows. *Journal of Dairy Science* 88:3273-3281.

Hosmer, D. W., and S. Lemeshow. (2000). Special topics. Applied Logistic Regression, Second Edition: 260-351.

Hosseini-Zadeh N G (2013). Effects of main reproductive and health problems on the performance of dairy cows: a review. *Spanish Journal of Agricultural Research*. 11(3): 718-735.

Hosseini-Zadeh, Navid Ghavi, and Mehrnaz Ardalan. (2011a). Cow-specific risk factors for retained placenta, metritis and clinical mastitis in Holstein cows. *Veterinary Research Communications* 35.6: 345-354.

Hosseini-Zadeh, N. G., and M. Ardalan. (2011b). Bayesian estimates of genetic parameters for metritis, retained placenta, milk fever, and clinical mastitis in Holstein dairy cows via Gibbs sampling. *Research in Veterinary Science* 90:146-149.

Jamrozik, J., Koeck, A., Kistemaker, G. J., & Miglior, F. (2016). Multiple-trait estimates of genetic parameters for metabolic disease traits, fertility disorders, and their predictors in Canadian Holsteins. *Journal of Dairy Science*, 99(3), 1990-1998.

Joosten, I., Van Eldik, P., Elving, L., & Van Der Mey, G. J. W. (1987). Factors related to the etiology of retained placenta in dairy cattle. *Animal Reproduction Science*. 14.4: 251-262.

Kaneene, J.B. and Miller, R., (1995). Risk factors for metritis in Michigan dairy cattle using herd-and cow-based modelling approaches. *Preventive Veterinary Medicine*, 23(3), pp.183-200.

Kelton, D. F., K. D. Lissemore, and R. E. Martin. (1998). Recommendations for recording and calculating the incidence of selected clinical diseases of dairy cattle. *Journal of Dairy Science* 81:2502-2509.

Kimura K, Goff JP, Kehrli ME, Reinhardt TA . (2002). Decreased neutrophil function as a cause of retained placenta in dairy cattle1. *Journal of Dairy Science*. 85:544–550

Koeck, A., Egger-Danner, C., Fuerst, C., Obritzhauser, W., & Fuerst-Waltl, B. (2010). Genetic analysis of reproductive disorders and their relationship to fertility and milk yield in Austrian Fleckvieh dual-purpose cows. *Journal of Dairy Science* 93:2185-2194.

Koeck, A., F. Miglior, J. Jamrozik, D. Kelton, and F. Schenkel. (2014). Genetic relationships of fertility disorders with reproductive traits in Canadian Holsteins. in *10th World Congress on Genetics Applied to Livestock Production* Vancouver, Canada.

Koeck, A., F. Miglior, D. Kelton, and F.

Schenkel. (2012). Health recording in Canadian Holsteins: Data and genetic parameters. *Journal of Dairy Science* 95:4099-4108.

Laven, R. A., Peters, A. R., Govindarajan, R., Muralimanohar, B., Koteeswaran, A., Venugopalan, A. T., & Douglass, J. P. (1996). Bovine retained placenta: aetiology, pathogenesis and economic loss. *The veterinary record*, 139(19), 465-471.

Lin, H., P. Oltenacu, L. D. Van Vleck, H. Erb, and R. Smith. (1989). Heritabilities of and Genetic Correlations Among Six Health Problems in Holstein Cows1. *Journal of Dairy Science* 72:180-186.

Misztal, I., S. Tsuruta, T. Strabel, B. Auvray, T. Druet, and D. Lee. (2002). BLUPF90 and related programs (BGF90). in Proceedings of the *7th World Congress on Genetics Applied to Livestock Production* Montpellier, France.

Neuenschwander, T.-O., F. Miglior, J. Jamrozik, O. Berke, D. Kelton, and L. Schaeffer. (2012). Genetic parameters for producer-recorded health data in Canadian Holstein cattle. *Animal* 6:571-578.

Qu, Y., Fadden, A. N., Traber, M. G., & Bobe, G. (2014). Potential risk indicators of retained placenta and other diseases in multiparous cows. *Journal of Dairy Science*, 97(7), 4151-4165.

Schnitzenlehner, S., A. Essl, and J. Sölkner. 1998. Retained placenta: Estimation of nongenetic effects, heritability and correlations to important traits in cattle. *Journal of Animal Breeding and Genetics* 115:467-478.

Sheldon, I. M., Williams, E. J., Miller, A. N.,

- Nash, D. M., & Herath, S. (2008). Uterine diseases in cattle after parturition. *The Veterinary Journal*, 176(1), 115-121.
- Toni, F., Vincenti, L., Ricci, A., & Schukken, Y. H. (2015). Postpartum uterine diseases and their impacts on conception and days open in dairy herds in Italy. *Theriogenology*, 84(7), 1206-1214.
- Uribe, H. A., Kennedy, B. W., Martin, S. W., & Kelton, D. F. (1995). Genetic parameters for common health disorders of Holstein cows. *Journal of Dairy Science*, 78(2), 421-430.
- Van Dorp, T. E., Dekkers, J. C. M., Martin, S. W., & Noordhuizen, J. P. T. M. 1998. Genetic parameters of health disorders, and relationships with 305-day milk yield and conformation traits of registered Holstein cows. *Journal of dairy science* 81: 2264-2270.
- Zwald, N., K. Weigel, Y. Chang, R. Welper, and J. Clay. (2004a). Genetic selection for health traits using producer-recorded data I. Incidence rates, heritability estimates, and sire breeding values. *Journal of Dairy Science* 87:4287-4294.